Lieta Nr.C05045513
C0045-14/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2014.gada 13.februārī

Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:

tiesnesis A.Bukavs

ar tiesas sēdes sekretāri L.Sprukti

piedaloties prasītājas /pers. A/ pilnvarotajai pārstāvei /pers. B/, atbildētājam /pers. C/, atbildētāja juridiskās palīdzības sniedzējai zvērinātai advokātei Evitai Kaužēnai

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. C/ par dāvinājuma līguma atcelšanu un zemesgrāmatas ierakstu dzēšanu, /pers. C/ pretprasībā pret /pers. A/ par kopīpašuma dalīšanu.

Aprakstošā daļa

Prasītāja/pers. A/ 2013.gada 9.septembrī iesniegusi Vidzemes apgabaltiesā prasību (l.l.4-7) pret atbildētāju /pers. C/, kurā tiek lūgts:

- atcelt 2005.gada 8.augustā starp /pers. A/ un /pers. C/ noslēgto dāvinājuma līgumu par 1/2 domājamās daļas no nekustamā īpašuma – /NĪ adrese/, dāvinājumu;

- dzēst Valmieras pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs/II daļas 1.iedaļas ierakstus Nr.3.1., 3.2. un 3.3.;

- piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai visus izdevumus, kas saistīti ar lietas vešanu tiesā.

Prasības pieteikumā minēts, ka 2005.gada 8.augustā starp prasītāju /pers. A/ un atbildētāju /pers. C/ noslēgts dāvinājuma līgums, ar kuru atbildētājam uzdāvināta 1/2 domājamā daļa no nekustamā īpašuma – /NĪ adrese/, kadastra numurs /numurs/, Valmieras pagasta zemesgrāmatas nodalījums Nr./numurs/. Prasītāja īpašuma domājamo daļu atbildētājam dāvinājusi aiz devības bez atlīdzības, lai atbildētājs justos drošāks gadījumā, ja tiktu šķirta atbildētāja laulība. Pēc dāvinājuma pieņemšanas atbildētājs vairākkārt norādījis, ka īpašums viņam nav vajadzīgs. Atbildētāja īpašuma tiesības zemesgrāmatā nostiprinātas 2013.gada 3.maijā. Līdz prasības sastādīšanas brīdim atbildētājs nav piedalījies īpašuma uzturēšanā un apsaimniekošanā.

Norādīts, ka atbildētājs pret prasītāju izturas ar necieņu. /pers. C/ /pers. A/vairākkārt izteicis aizvainojumus gan tieši prasītājai, gan liecinieku klātbūtnē, gan caur citām personām. Visa atbildētāja līdzšinējā rīcība un nostāja pauž klaju necieņu, kas ir vērtējama kā amorāla, kā arī tieši norāda uz vēlmi iedzīvoties, izmantojot prasītājas iepriekšējo devību pret viņu. Atbildētājs veic dažādas kaitnieciskas darbības gan pret prasītāju, gan pret viņas kopīpašuma daļu, pat izsakot tiešus draudus prasītājas dzīvībai un veselībai. Aprakstītā situācija prasītājai rada pamatotas aizdomas, ka atbildētājs vēlas viņu ne tikai psiholoģiski ietekmēt, bet, iespējams, veikt kādas pret prasītāju vērstas krimināla rakstura darbības. Minētie notikumi prasītājai ir negatīvs emocionāls pārdzīvojums, kas jau ilgstoši traucē viņas sociālās funkcijas un darba spējas.

Ievērojot iepriekš minēto un ņemot vērā, ka atbildētājs pēc dāvinājuma saņemšanas pret prasītāju ir bijis rupji nepateicīgs, prasītāja, izmantojot Civillikuma 1919.pantā paredzētās tiesības, kurā noteikts, ka dāvinājumu var atsaukt apdāvinātā rupjas nepateicības dēļ, vēlas atsaukt 2005.gada 8.augustā piešķirto dāvinājumu, ceļot tiesā prasību.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1919.pantu.

Rakstveida paskaidrojumā par prasību (l.l.19) /pers. C/ norādījis, ka prasību neatzīst.

No paskaidrojumā minētā izriet, ka kopš 2002.gada 3.oktobra atbildētājs dzīvojis kopā ar prasītāju. Uzsākot kopdzīvi, viņa

iepriekšējā laulība nav tikusi šķirta. Kopdzīves laikā puses dzīvojušas gan strīdus īpašumā, gan prasītājai piederošajā īpašumā Skaņkalnes pagastā. Dzīvojot Skaņkalnē, atbildētājs palīdzējis prasītājai veikt visus lauku darbus un kārtot saimniecības lietas. Kopdzīve bijusi saskanīga gan emocionālā, gan sadzīviskā plāksnē.

Dāvinājuma iniciatore bijusi /pers. A/, un atbildētājs ar pateicību dāvinājumu pieņēmis. Prasības pieteikumā norādītais, ka dāvinājums izdarīts, lai atbildētājs justos drošāks gadījumā, ja tiktu šķirta viņa līdzšinējā laulība, ir izdomājums. Viņam nekāda "drošība" nav bijusi vajadzīga, jo viņam pieder labiekārtots dzīvoklis Rubenē. 2013.gada februārī prasītāja paziņojusi atbildētājam, ka dzīvoklis ir izīrēts, neieslīgstot garākās sarunās. Faktiski ar šo telefona zvanu prasītāja vienpusēji pārtraukusi vairāk kā 10 gadus ilgušās attiecības. Attiecību pārtraukšana atbildētājam bijusi pārsteigums, jo nekādu strīdu vai attiecību skaidrošanas pirms tam nav notikušas.

Norādīts, ka kategoriski noraida /pers. A/ apgalvojumus, ka būtu izturējies pret prasītāju ar necieņu, izteicis viņai aizvainojumus, veicis kaitnieciskas darbības un/vai izteicis draudus viņas dzīvībai vai veselībai. /pers. A/ nav pat norādījusi tieši kādas viņa darbības prasītāja uzskata par Civillikuma 1919.pantā minētās nepateicības izpausmēm.

Atbildētājs/pers. C/ iesniedzis lietā pretprasību (l.l.37), kurā lūdz:

- sadalīt /pers. A/ un /pers. C/ kopīpašumā piederošo /NĪ adrese/, nododot šo dzīvokļa īpašumu /pers. C/ vienpersoniskā īpašumā ar pienākumu izmaksāt /pers. A/ dzīvokļa īpašuma domājamās puses tirgus vērtību Ls 2200;

- piedzīt no prasītājas par labu atbildētājam visus tiesāšanās izdevumus.

Pretprasības pieteikumā minēts, ka puses nevar labprātīgi vienoties par strīdus nekustamā īpašuma lietošanas kārtību vai kopīpašuma izbeigšanu. Tādejādi /pers. C/, pamatojoties uz Civillikuma 1074.pantu, kurā noteikts, ka nevienu kopīpašnieku nevar piespiest palikt kopīpašumā un katrs kopīpašnieks var katrā laikā prasīt tā dalīšanu, lūdz izbeigt kopīpašumu, izbeidzot to vienā no Civillikuma 1075.pantā paredzētajiem veidiem – īpašuma atdošanu vienam kopīpašniekam, uzliekot par pienākumu atlīdzināt pārējiem viņu daļas naudā. Lūgums strīdus īpašumu atdot /pers. C/ vienpersoniskā īpašumā pamatots ar to, ka dzīvokļa īpašums ir vienistabas dzīvoklis, līdz ar to tā reāla sadale dabā nav iespējama. Prasītājas dzīves vieta un darba vieta ir Mazsalacas novadā, savukārt atbildētāja – Valmierā, un atbildētāja veselības stāvokļa dēļ viņš ir ieinteresēts dzīvot tuvāk savai darba vietai, kā arī dzīvokļa īpašumā ir viņa deklarētā dzīves vieta.

No SIA "Vindeks" veiktā strīdus īpašuma novērtējuma izriet, ka dzīvokļa īpašuma tirgus vērtība ir Ls 4400, savukārt no kadastra informācijas sistēmas datiem izriet, ka īpašuma kadastrālā vērtība ir Ls 2385. Līdz ar to prasītājai izmaksājamā daļa naudā sastāda Ls 2200, kuru viņš ir gatavs prasītājai izmaksāt.

Rakstveida paskaidrojumā par pretprasību (l.l.47-49) /pers. A/ norāda, ka pretprasību neatzīst turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Īpašums prasītājai ir nepieciešams pašai, viņa to iegādājusies par saviem līdzekļiem saskaņā ar 2003.gada 25.aprīļa pirkuma līguma nosacījumiem un vēlas to lietot arī turpmāk.

Norādīts, ka /pers. C/ nekad nav pastāvīgi dzīvojis īpašumā. Atbildētāja darba vieta atrodas /adrese/, un visu šo laiku viņa pastāvīgā dzīves vieta ir /adrese/ – labiekārtots dzīvoklis. Līdz ar to neiztur kritiku atbildētāja norādītais, ka viņš ir ieinteresēts dzīvot tuvāk savai darba vietai. Arī attālums, braucot ar automašīnu no atbildētāja darba vietas līdz viņa dzīves vietai vai līdz īpašumam nav ievērojami garāks. Norādīts arī, ka, pēc prasītājas rīcībā esošās informācijas, līdz šim atbildētājam nav bijušas tādas veselības stāvokļa problēmas, kuras pamatotu nepieciešamību pēc strīdus īpašuma.

Pēc dāvinājuma pieņemšanas atbildētājs vairākkārt norādījis, ka faktiski viņam īpašums nav vajadzīgs. No dāvinājuma līguma noslēgšanas brīža atbildētājs pretēji Civillikuma 1071.pantā noteiktajam (uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām) nav nedz rūpējies par savu īpašuma daļu, nedz pildījis savus no tiesību normām izrietošos pienākumus – nav sedzis izdevumus, kas saistīti ar viņa kopīpašumā esošo īpašuma daļu, tāpat arī nav ieguldījis īpašuma apsaimniekošanā, uzturēšanā un labiekārtošanā ne savu darbu, ne finansiālos līdzekļus.

Prasītāja nepiekrīt veidam, kā atbildētājs noteicis īpašuma domājamās daļas tirgus vērtību, tādējādi neatzīst /pers. C/ norādīto izmaksājamo īpašuma domājamās puses tirgus vērtību, kas pamatota ar SIA "Vindeks" 2013.gada 6.oktobra novērtējumu.

Tiesas sēdē prasītājas /pers. A/ pilnvarotā pārstāve /pers. B/ prasību uzturēja, pretprasību neatzina. No pārstāves sniegtajiem paskaidrojumiem tiesas sēdē papildus par lietas apstākļiem (ar papildinājumiem pēc uzdotajiem jautājumiem) izriet, ka /pers. A/ un /pers. C/ starpā pastāvējušas ilgstošas, apmēram 10 gadu ilgas attiecības, kuras prasītāja stingri izbeigusi 2013.gada sākumā (janvārī- februārī). Pēc tā atbildētājs veicis darbības attiecībā pret /pers. A/, kuras prasītāja uzskata par apvainojošām ar vārdiem un darbiem-

1) 2013.gada Lieldienu brīvdienās /pers. C/ ieradies /pers. A/ dzīvesvietā /adrese/Starp pusēm radies konflikts sakarā ar intīmām attiecībām. Atbildētājs ķēries pie šaujamieroča un izteicis draudus nogalināt. Viņa zvanījusi meitai /pers. I/, līdz ar to situācija tikusi atrisināta, jo prasītājas rīcība atvēsinājusi /pers. C/ emocijas. Policijai par šo gadījumu nav ziņojusi. Ierocis bijis maza izmēra- pistole vai revolveris, atbildētājam ir ieroča glabāšanas atļauja savā dzīvesvietā;

2) atbildētājs bieži zvanījis prasītājai, bet, kad nav varējis viņu sazvanīt, tad arī zvanījis viņas meitai un lūdzis pateikt dažādas ziņas, kādā sarunā /pers. C/ izteicis prasītājas meitai nepiedienīgas piezīmes par prasītāju;

3) lai gan atbildētājs zinājis, ka strīdus īpašums (tā domājamā daļa) ir izīrēts, viņš 2013.gada jūlijā-augustā sabāzis dzīvokļa durvju slēdzenē nepiederošus priekšmetus. Pēc tam to atkārtojis vēl vienu reizi, slēdzenē iebāžot metāla skaidiņas. Par to ir videoieraksts, un ir pamats domāt, ka vainīgs ir atbildētājs. Vēlāk precizēja, ka šādi slēdzenes bojāšanas gadījumi bijuši kopā trīs;

4) /pers. C/ strīdus dzīvoklim no ārpuses atslēdzis elektrību;

5) atbildētājs ar automašīnu sekojis Valmieras pilsētā prasītājas vadītajai automašīnai, un kad viņa apstājusies pie AS „SEB banka" ēkas, atbildētājs viņai uzdevis apvainojošu jautājumu par viņas morālo stāju, šāds gadījums bijis pēc prasības iesniegšanas;

6) atbildētājs pēc prasības iesniegšanas vērsies 2014.gada janvārī ar iesniegumu policijā par viņa apvainošanu no prasītājas puses (iesniegums- l.l.55), taču uzskata, ka incidentu sākotnēji izraisījis atbildētājs, jo ienesis strīdus dzīvoklī dažas mantas- džemperi un bikses. Piezvanot atbildētājam, viņš solījis zvanīt viņas mātei, un atzīst, ka prasītāja izteikusies, „ka brāļi viņu sameklēs un paraustīs aiz kājas".

Paskaidroja, ka nekustamo īpašumu -1/2 no strīdus dzīvokļa uzdāvinājusi atbildētājam toreiz pastāvošo personisko attiecību dēļ, vēloties nostiprināt pušu attiecības. /pers. C/ nekad patstāvīgi šajā dzīvoklī nav dzīvojis, tikai dažreiz pārnakšņojis, kā arī dažreiz pa pāris nedēļām, visus ar dzīvokli saistītos izdevumus segusi tikai /pers. A/. 2013.gada pavasarī, kad pušu attiecības jau bijušas izbeigtas, prasītāja lūgusi atbildētāju dot atbildi, vai viņš dzīvokli lietos un segs attiecīgo komunālo maksājumu daļu, no kā /pers. C/ atteicies. Prasītāja paskaidrojusi, ka ierosina dzīvokli izīrēt un jautājot, vai dzīvoklis atbildētājam būs nepieciešams, /pers. C/ atbildējis, ka uz to brīdi dzīvoklis viņam nav nepieciešams. Līdz ar to prasītāja nolēmusi savu dzīvokļa domājamo daļu nodot lietošanā citai personai.

No pārstāves paskaidrojumiem arī izriet, ka puses kopā nekad nav dzīvojušas, un tas bijis viens no iemesliem attiecību izbeigšanai no prasītājas puses, jo atbildētājs nav bijis gatavs nopietnai kopdzīvei. /pers. A/ attiecības pārtraukusi, jo tās nav devušas gandarījumu un iecerēto rezultātu, taču pušu starpā skandāli, fiziskas, emocionālas ietekmēšanas no atbildētāja puses nav bijušas. Atzina, ka 2013.gada vasarā prasītāja un atbildētājs devušies kopīgos izbraukumos makšķerēt, zināmas divas reizes.

Attiecībā par /pers. C/ pretprasību papildus paskaidroja, ka pilnībā piekrīt kopīpašuma izbeigšanai prasības noraidīšanas gadījumā, tomēr kategoriski nepiekrīt atbildētāja piedāvātajam dalīšanas variantam. Vēlas īpašumu saglabāt savā īpašumā, izmaksājot dzīvokļa ½ domājamās daļas vērtību /pers. C/, bet ja tas nebūtu iespējams, tad pārdot izsolē. Pašreiz dzīvokļa savu ½ domājamo daļu izīrē, bet realitātē dzīvoklis nav sadalīts. Lai gan tiesas sēdes gaitā sākotnēji iebilda iesniegtajam SIA „Vindeks" novērtējumam (nepiekrītot tikai tāpēc, ka to pasūtījis atbildētājs), tomēr pirms lietas izskatīšanas pabeigšanas norādīja, ka vērtējumam piekrīt. /pers. A/ ir pietiekoši līdzekļi naudas kompensācijas izmaksai, viņai ir 2 zemnieku saimniecības un tiek gūti ienākumi no saimnieciskās darbības. Atbildētāja norādītos argumentus neuzskata par objektīviem.

Atbildētājs/pers. C/ tiesas sēdē prasību neatzina, uzturēja iesniegto pretprasību.

No atbildētāja sniegtajiem paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka prasītāju pazīst jau ilgstoši, plaši raksturoja viņu starpā pastāvējušās attiecības, kas uzsākušās no 2002.gada. Tajā skaitā detalizēti norādīja, ka dzīvojis kopā ar /pers. A/ dažādos periodos gan /adrese/, gan strīdus dzīvoklī, dažādi viņai palīdzējis, veicis dažādus ikdienas darbus. /pers. A/ aiz pateicības tolaik- 2005.gadā viņam uzdāvinājusi dzīvokļa ½ domājamo daļu.

Paskaidroja, ka 2013.gada februārī prasītāja paziņojusi, ka strīdus dzīvokli izīrē, un ka viņš tur nedrīkst iet. Zvanījis, lai noskaidrotu iemeslu. 2013.gada marta sākumā /adrese/ prasītāja paziņojusi par attiecību pārtraukšanu.

Atbildētājs norādīja, ka /pers. A/ nav nekādā veidā apvainojis. 2013.gada maija, jūnija mēnešos viņi vēl kopīgi braukuši makšķerēt uz Burtnieku ezeru.

Paskaidroja, ka prasītāju nav vajājis, tajā skaitā arī ar automašīnu. Satiekot pie bankas ēkas, tas bijis 2013.gada oktobrī, prasītājai uzdevis personisku jautājumu, kas nav rupjš- „vai viņa tiešām viņu krāpj", to domājot par pagātnes situāciju.

Telefona zvanos prasītājai nav izteicies apvainojoši, norādīja, ka ir zvanījis un viņu aicinājis makšķerēt. Tāpat arī noliedza, ka būtu teicis rupjības telefona zvanos prasītājas meitai.

Noliedza, ka būtu grasījies nogalināt vai draudējis nogalināt prasītāju. Viņam tiešām ir šaujamierocis, taču to nekad nav izvedis ārpus mājām Rubenē, kur tas stāv seifā, ieroci uz /adrese/ nav vedis. Viņam piederošais ierocis ir bise, „IŽ", 12.kalibrs. 2013.gada Lieldienās /adrese/ nav bijis.

Noliedza, ka būtu bojājis strīdus dzīvokļa durvju slēdzeni, tajā nav ievietojis nekādus priekšmetus. Prasītājai nomainījies īrnieks, viņam nav zināms, vai prasītājai darījuma attiecības ar iepriekšējo īrnieku beigušās draudzīgi. Uz /pers. A/ iesniegumu par īpašuma bojāšanu policija pieņēmusi lēmumu lietu atteikt.

Paskaidroja, ka pēc attiecību izbeigšanās ar /pers. A/ 2013.gada sakumā dažus mēnešus dzīvojis pie māsas, pēc tā patstāvīgi dzīvo dzīvoklī /adrese/.

Attiecībā par pretprasību papildus iepriekš norādītajiem apstākļiem paskaidroja, ka viņam nepieciešams strīdus dzīvoklis arī tādēļ, ka viņam ir sliktas attiecības ar pilngadīgajiem bērniem Madaru un Mārtiņu, kuri arī dzīvo trīsistabu dzīvoklī /adrese/, un šīs attiecības kļuvušas sabojājušās viņa attiecību dēļ ar /pers. A/. Šis dzīvoklis Rubenē ir viņa paša īpašums. Viņam ir slikta veselība- sirdskaite, tādēļ nepieciešams dzīvoklis tuvāk darba vietai. Pašlaik spēj vadīt transportlīdzekli. Norādīja, ka viņam ir naudas līdzekļi, lai samaksātu kopīpašuma daļas vērtību /pers. A/. Atzina, ka nav šaubu, ka /pers. A/ spēj izmaksāt novērtējumā norādītās ½ domājamās daļas vērtību Ls 2200.

Motīvu daļa

Novērtējusi prasības pieteikumā un pretprasībā norādītos motīvus, lietas dalībnieku sniegtos paskaidrojumus, lietā esošos rakstveida pierādījumus, liecinieku /pers. J/, /pers. K/, /pers. L/, /pers. I/ liecības tiesas sēdē, tiesa atzīst, ka /pers. A/ prasība ir noraidāma pilnīgi, bet /pers. C/ pretprasība apmierināma daļēji- sadalot kopīpašumu- /NĪ adrese/, to nododot /pers. A/ īpašumā, bet uzliekot /pers. A/ pienākumu izmaksāt /pers. C/ 1/2 īpašuma domājamās daļas vērtību EUR 3130,32, kas sastāda Ls 2200.

2005.gada 8.augustā /pers. A/ kā dāvinātāja un /pers. C/ kā apdāvinātais noslēguši nekustamā īpašuma dāvinājuma līgumu, ar kuru prasītāja uzdāvinājusi atbildētājam nekustamo īpašumu- 1/2 domājamo daļu no dzīvokļa īpašuma Nr.5, kas pēc tagadējā administratīvi teritoriālā iedalījuma atrodas /NĪ adrese/ (l.l.10-11). Atbildētāja /pers. C/ īpašuma tiesības uz 1/2 domājamo daļu no šī īpašuma nostiprinātas zemesgrāmatā 2013.gada 3.maijā (zemesgrāmatas nodalījuma izdruka- l.l.12-13).

/pers. A/ prasība par dāvinājuma līguma atcelšanu pamatota uz Civillikuma 1919.pantu, kas paredz, ka dāvinājumu var atsaukt apdāvinātā rupjas nepateicības dēļ. Par apdāvinātā nepateicību jāatzīst dāvinātāja rupji apvainojumi vārdos vai darbos, viņam tīši nodarīts svarīgs mantisks zaudējums un viņa dzīvības apdraudējums, kā arī viņa atstāšana bezpalīdzības stāvoklī, ja bijis iespējams viņam palīdzēt.

Prasītāja prasību pamatojusi ar apstākli, ka /pers. C/ dāvinātāju rupji apvainojis vārdos un ar darbiem.

Minētās tiesību normas izpratnē šādiem apvainojumiem jābūt rupjiem, t.i., tādiem, kas objektīvi dziļi aizskāruši prasītāju, jo ne kurš katrs apvainojums izraisa Civillikuma 1919.pantā paredzētās sekas.

Novērtējot lietas dalībnieku paskaidrojumus un liecinieku sniegtās liecības tiesas sēdē, lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesai nav pamata secināt, ka būtu pierādīti /pers. C/ izdarīti, Civillikuma 1919.pantam atbilstoši rupji apvainojumi attiecībā pret prasītāju.

Darbības, kuras prasītājas ieskatā būtu uzskatāmas kā atbildētāja rupjš apvainojums attiecībā pret prasītāju, /pers. C/ noliedz, bet lietā nav iegūti tādi pierādījumi, uz kuru pamata tādas varētu atzīt par notikušām.

Lietā nav strīda, ka nekustamā īpašuma dāvinājumu /pers. A/ atbildētājam izdarījusi laikā, kad starp pusēm pastāvējušas dziļas emocionāli pozitīvas, tajā skaitā intīmas attiecības. Vienlaikus tikai tas apstāklis, ka pušu attiecības aptuveni 2013.gada februārī tikušas pārtrauktas, (kuras, turklāt pēc abu pušu paskaidrotā, pārtraukusi /pers. A/), neizraisa tiesiski noslēgta dāvinājuma līguma atcelšanu.

/pers. A/ dāvinājuma līguma atcelšanu pamatojusi ar notikumiem, kas norisinājušies laikā posmā pēc pušu attiecību pārtraukšanas, t.i., pēc 2013.gada februāra.

Tiesas skatījumā kā būtiskāko notikumu /pers. A/ prasības pamatojumā varētu vērtēt prasītājas norādīto, ka 2013.gada Lieldienās /pers. C/ ieradies prasītājas dzīvesvietā Skaņkalnes pagasta /adrese/ ar šaujamieroci un izteicis draudus viņu nogalināt.

Tiesa secina, ka šāds /pers. A/ norādītais notikums nav pierādīts.

/pers. C/ šādas savas darbības noliedz, norādot, ka attiecīgajā laikā /pers. A/ dzīvesvietā nav bijis vispār, viņam ir attiecīgas policijas izdotas atļaujas un pieder ierocis, taču ne tāds, kādu norādījusi prasītāja- nevis neliela izmēra ierocis, bet gan bise.

Prasītāja notikuma laikā nav arī lūgusi palīdzību policijai, kā arī vēlāk nav griezusies ar iesniegumu policijā vai kādā citā tiesībsargājošā institūcijā ar iesniegumu konkrēti par šo notikumu.

Lietā nav pierādījumu, ka /pers. C/ kādreiz būtu sodīts kaut vai administratīvi par kādām prettiesiskām darbībām saistībā ar fizisku vai emocionālu vēršanos pret personu vai īpašumu, arī prasītājas pārstāve tiesas sēdē apliecināja, ka /pers. C/ citkārt fiziski pret prasītāju nav vērsies.

No liecinieces, prasītājas meitas /pers. I/ liecības par šo notikumu izriet, ka pagājušā gada Lieldienās no mātes saņēmusi satrauktu zvanu, ka Līgonis ieradies skaidroties par attiecībām, un ka, kad māte atraidījusi, tad draudējis nošaut un paņēmis ieroci. Tad zvanījusi /pers. C/, kurš arī pietiekami ātri atbildējis uz telefona zvanu un diezgan mierīgā balsī atteicis, lai nemaisās. Pēc laiciņa zvanījusi prasītājai vēlreiz, un viņa teikusi, ka ir ieslēgusies istabā, ka atbildētājs ir nomierinājies.

Minēto liecību tiesa nevar novērtēt kā tādu, uz kuras pamata neapšaubāmi varētu konstatēt /pers. A/ minētās /pers. C/ darbības. Ņemama vērā viņas tuvā radniecība ar prasītāju- ir viņas meita, tādejādi nav noliedzama viņas ieinteresētība lietas iznākumā. Tāpat ņemams vērā, ka /pers. I/ nav personīgi bijusi klāt attiecīgajā notikumā, tā sīkāka norise viņai personīgi nav zināma, bet viņas liecība balstās tikai uz telefona sarunām ar /pers. A/.

Atbildētājs arī noliedz, ka viņam pieder tāda tipa ierocis, kādu norādījusi prasītājas pārstāve, un attiecīgu pretēju pierādījumu lietā par to nav.

Izvērtējot iepriekš norādīto, tā kā citu pierādījumu lietā nav, un kā jau minēts, /pers. A/ ne šāda viņas norādīta notikuma laikā, ne arī vēlāk policijā vai citās tiesībsargājošās iestādēs nav vērsusies, minētās /pers. C/ darbības nav pierādītas.

Papildus norādāms arī tas, ka atbilstoši pušu paskaidrotajam, 2013.gada jūnijā, (t.i., jau pēc tā laika, kad atbilstoši prasītājas

teiktajam, noticis iepriekš norādītais notikums) puses 2 reizes devušās kopīgos atpūtas pasākumos- makšķerēšanas izbraukumos ar laivu, kas faktiski apliecina, ka attiecīgo notikumu, ja tas arī būtu noticis, sekojošajā laika tecējumā /pers. A/ nav novērtējusi kā rupju viņas aizskārumu. Pie tā, ja šāds gadījums būtu bijis, no prasītājas pārstāves paskaidrojuma un /pers. I/ liecības secināms, ka tas pēc būtības noticis pušu strīda iespaidā, nav zināms, kas tieši izraisījis šādu atbildētāja reakciju, taču pēc tā viņš salīdzinoši ātri nomierinājies.

Attiecībā par pārējām prasītājas minētajām /pers. C/ darbībām tiesa norāda, ka lietā nav iegūti pierādījumi, kas apliecinātu tādas atbildētāja darbības, kas objektīvi būtu vērtējamas kā tik rupji apvainojumi, kas izsauc Civillikuma 1919.pantā norādītās sekas.

Tajā skaitā šādas /pers. C/ darbības neapliecina arī prasītājas uzaicināto liecinieku liecības.

Tā, no /pers. I/ liecības par pārējām iespējami apvainojošām /pers. C/ darbībām izriet, ka pēc attiecību pārtraukšanas atbildētājs pa vakariem /pers. A/ zvanījis, dažas reizes arī viņai pašai un lūdzis lai iedod telefonu mātei, un kādā reizē izteicies „ ka [lieciniece] apakšā nav gulējusi, vajag mammu". Norādīja, ka atbildētājs bojājis durvju slēdzeni, vēlāk precizējot, ka videoierakstā atbildētāja veikta durvju slēdzenes bojāšana nav redzama. Citādas atbildētāja vardarbīgas, apvainojošas rīcības nenorādīja, bet minēja, ka /pers. C/ ir nervozs cilvēks.

No liecinieka /pers. J/ liecības tiesas sēdē izriet tikai tas, ka strādājis ilgstoši saimniecībā /adrese/, tur dzīvojusi prasītāja, un atbildētāju tur redzējis reti. Nav bijis liecinieks tādām situācijām, kad /pers. C/ būtu bijis rupjš pret /pers. A/.

No liecinieka /pers. K/ liecības tiesas sēdē izriet, ka īrē dzīvokli no /pers. A/, līgums noslēgts par ½ dzīvokļa domājamo daļu apmēram 2013.gada jūlijā. Liecināja, ka dzīvoklim 3 reizes tikusi bojāta slēdzene. Dzīvoklim tikusi arī atslēgta elektrība.

No liecinieka /pers. L/ liecības tiesas sēdē izriet, ka ir daudzdzīvokļu mājas /NĪ adrese/, mājas vecākā vietnieks. /pers. A/ ir dzīvokļa Nr.5 īpašniece. Dažkārt redzējis arī viņas draugu, t.i., /pers. C/, bijuši laika posmi, kad viņi bijuši vairāk kopā, tad atkal pārtraukumi. Nav redzējis tādas situācijas, ka atbildētājs būtu bijis rupjš, apvainojoši uzvedies pret /pers. A/.

Tādejādi secināms, ka prasītājas norādītās /pers. C/ darbības par slēdzenes bojāšanu, kā arī kādām citām viņa apvainojošām darbībām pret prasītāju nav pierādītas arī ar liecinieku liecībām. Šajā sakarā arī pieminams, ka liecinieki nav tieši redzējuši, ka strīdus dzīvokļa durvju slēdzenes bojāšanu būtu veicis konkrēti atbildētājs. Lietā nav strīda, ka prasītājas minētajā videoierakstā nav konkrēti redzams, ka /pers. C/ bojā durvju slēdzeni, minētais par videoierakstu izriet arī no /pers. I/ liecības, un analogi liecināja arī liecinieks /pers. J/.

Attiecībā par atbildētāja izteikumu telefoniskā sarunā ar /pers. I/, kuru norādīja lieciniece, un arī pušu norādīto sarunu pie AS „SEB banka" ēkas (t.i., atbilstoši atbildētāja minētajam - izteikums par to, vai prasītāja viņu krāpj vai cits personiska rakstura jautājums), jebkurā gadījumā nav uzskatāms, ka šādas atsevišķas sarunas (izteikumi) būtu uzskatāmi par tik rupjiem apvainojumiem attiecībā pret prasītāju, kas pašas par sevi varētu radīt Civillikuma 1919.panta sekas.

Savukārt atbildētāja iesniegums policijā 2014.gada janvārī (l.l.55) ir jau iesniegts pēc pušu strīda uzsākšanas tiesā, atbildētājam tajā norādot, ka /pers. A/ viņu vārdiski apvainojusi. Atbildētāja vēršanās fakts policijā nav novērtējams kā nepamatota, prettiesiska darbība, nav novērtējams kā rupjš apvainojums pret prasītāju Civillikuma 1919.panta izpratnē, it īpaši situācijā, kad prasītājas pārstāve par šo gadījumu atzinusi, ka /pers. A/ atbildētājam tiešām izteikusies, ka brāļi atbildētāju fiziski ietekmēs (t.i., ka „paraustīs aiz kājas"). Tāpat tiesas ieskatā par Civillikuma 1919.panta izpratnē rupju apvainojumu pret prasītāju nevar uzskatīt arī šo pašu, jau pēc pušu strīda uzsākšanas tiesā, 2014.gada 9.janvārī bijušo notikumu, kad atbildētājs, kā to minējis tiesas sēdē, pēc ieiešanas strīdus kopīpašumā, atslēdzis elektrības drošinātāju sakarā ar instalācijas problēmām. Lietā nav datu, ka sakarā ar to būtu nodarīts kāds kaitējums īpašumam.

Jāņem vērā arī tas, ka pušu starpā pastāvošās personiskās attiecības 2013.gada sākumā izbeigusi tieši prasītāja. Prasība balstīta tikai uz /pers. C/ darbībām, kas notikušas pēc šo attiecību beigām, un jebkurā gadījumā par vismaz daļu no tām nav nekādu šaubu, ka tās saistītas ar šo attiecību izbeigšanas fakta radīto aizvainojumu un jau uzsākušos pušu strīdu par strīdus dzīvokli, arī prasītājas pretenzijām par viņas aprēķinātā parāda samaksu (l.l.39). Pie tā tiesa šīs lietas ietvaros nevar izvērtēt un nevērtē attiecību izbeigšanās iemeslus.

No liecinieku liecībām, novērtējot tās kopumā, izriet, ka atbildētājam būtībā nav raksturīga vardarbīga vai atklāta citu personu apvainojoša uzvedība. Tas izriet arī no prasītājas pārstāves paskaidrotā par laiku pirms attiecību pārtraukšanas.

Ievērojot visu iepriekš norādīto to kopumā, konkrētās lietas specifiskos apstākļus, tiesa secina, ka nav pierādīti tādi /pers. C/ rupji apvainojumi pret prasītāju, kas izveidotu Civillikuma 1919.pantā paredzēto pamatu dāvinājuma līguma atcelšanai.

Tā kā /pers. A/ prasība noraidīta, izlemjams jautājums par pusēm kopīgā īpašumā esošā dzīvokļa īpašuma /NĪ adrese/ sadali, kā to lūdzis pretprasībā /pers. C/.

Civillikuma 1074.pantā paredzēts, ka nevienu kopīpašnieku nevar piespiest palikt kopīpašumā, ja vien tā nodibināšanas noteikumi nerunā tam pretī, turpretī katrs kopīpašnieks var katrā laikā prasīt dalīšanu.

Konkrētajā gadījumā nepastāv tādi kopīpašuma nodibināšanas noteikumi, kuru dēļ kopīpašums nebūtu sadalāms.

Tā kā kopīpašums ir sadalāms, ievērojami Civillikuma 1075.panta nosacījumi, kas paredz, ka ja 1074.pantā norādītā dalīšanas gadījumā kopīpašnieki nevar vienoties par tās veidu, tad tiesa, raugoties pēc dalāmā priekšmeta īpašībām un lietas apstākļiem, vai nu piespriež katram no kopīpašniekiem reālas daļas, uzliekot, kad vajadzīgs, viena daļai zināmus servitūtus par labu otra daļai, vai atdod visu lietu vienam kopīpašniekam ar pienākumu samaksāt pārējiem viņu daļas naudā, vai noteic lietu pārdot, izdalot ieņemto naudu kopīpašnieku starpā vai arī izšķir jautājumu ar lozi, it īpaši tad, kad jāizšķir, kam no kopīpašniekiem paturēt sev pašu lietu un

kas no viņiem apmierināms ar naudu.

Tā kā dalāms daudzdzīvokļu mājā esošs dzīvokļa īpašums, tā reāla sadale nav iespējama.

Izvērtējot pārējos kopīpašuma sadales veidus, tiesa uzskata, ka piemērojams kopīpašuma izbeigšanas veids- atdodot visu lietu vienam kopīpašniekam, ar pienākumu izmaksāt otram kopīpašniekam viņa daļu naudā. Ņemams vērā, ka šādu kopīpašuma izbeigšanas veidu kā piemērotāko norādījis gan /pers. C/, gan kā prioritāru veidu arī /pers. A/, abām pusēm vēloties īpašumu saglabāt sev un otram kopīpašniekam izmaksājot viņa daļas vērtību. Līdz ar to tiesa neuzskata, ka būtu piemērojama strīdus īpašuma pārdošana izsolē, kas turklāt varētu pusēm radīt arī vēl papildus izdevumus sprieduma izpildes procesā par izsoles rīkošanu. Tiesa arī vērtē, ka nav nepieciešams ar lozi izšķirt jautājumu par to, kuram kopīpašniekam paturēt lietu, jo to ir iespējams pamatot ar tiesas spriedumu un dot priekšroku vienam no kopīpašniekiem, novērtējot attiecīgos lietas apstākļus.

Tiesa atzīst, ka strīdus īpašums nododams /pers. A/ īpašumā, uzliekot viņai par pienākumu izmaksāt /pers. C/ viņa domājamās daļas vērtību.

Lietā noskaidrots, ka strīdus īpašumā nedzīvo ne prasītāja, ne atbildētājs. /pers. A/ dzīvo /adrese/, savukārt atbildētājs /pers. C/ faktiski dzīvo /adrese/. Ar attiecīgo dzīvokļa īpašumu reāli rīkojas prasītāja, to nodevusi lietošanā īrniekam (piebilstams, ka īres līgums atbilstoši tiesas sēdē konstatētajam noslēgts par dzīvokļa ½ domājamo daļu). Lai gan atbildētājs deklarējis savu dzīvesvietu strīdus īpašumā, taču lietā nav nekādu domstarpību, ka tajā viņš nedzīvo lietas izskatīšanas laikā un nav arī dzīvojis deklarēšanās laikā. Tiesas vērtējumā /pers. C/ dzīvesvieta šajā dzīvoklī formāli deklarēta tikai tādēļ, lai atbildētāja ieskatā viņš papildus pamatotu savas pretenzijas uz šo īpašumu. Kā redzams no Burtnieku novada pašvaldības 16.08.2013. izziņas Nr.8-1.4/505 (l.l.42), /pers. C/ savu dzīvesvietu tajā deklarējis tikai 2013.gada 16.augustā, t.i., laikā, kad starp pusēm jau bija uzsācies strīds, tajā skaitā arī par īpašuma tiesībām uz strīdus īpašumu, kā tas redzams no pušu sarakstes- atbildētāja 2013.gada 26.jūnija vēstules prasītājai (l.l.40). Līdz ar to tiesa formālas deklarēšanās faktu strīdus īpašumā nevērtē kā /pers. C/ priekšrocību iegūt dzīvokli vienpersoniskā īpašumā.

Novērtējot pārējos lietas apstākļus, tiesa ņem vērā to, ka strīdus dzīvokļa īpašumu no citas personas ar 2003.gada 25.aprīlī noslēgtu pirkuma līgumu iegādājusies /pers. A/, ko apliecina ieraksti zemesgrāmatu nodalījumā (l.l.12). Dzīvoklis atradies viņas īpašumā, līdz personisku motīvu vadīta, ar dāvinājuma līgumu viņa ½ domājamo daļu no tā uzdāvinājusi /pers. C/, kurš to tikai 2013.gada 3.maijā, kad pušu attiecības jau bija izbeigušās, nostiprinājis uz sava vārda zemesgrāmatā.

Tiesa minētos apstākļus, ka strīdus īpašumu no citas personas iegādājusies prasītāja, bet atbildētājs šī īpašuma daļu ieguvis bezatlīdzības ceļā uz agrāk pastāvējušu personisko attiecību pamata, novērtē kā būtisku argumentu, kādēļ īpašums tomēr nododams /pers. A/ īpašumā. Tiesa arī uzskata, ka šāds risinājums konkrētajā izveidojušajā situācijā ir taisnīgāks, nekā pretēji- visu īpašumu nododot /pers. C/. Bez tā, noskaidrojot pušu pozīcijas tiesas sēdē, atbildētājs tiesas sēdē pēc būtības arī neizslēdza strīda risinājumu- strīdus īpašuma nodošanu prasītājai, bet par savu īpašuma daļu saņemot kompensāciju.

Tiesa uzskata, ka /pers. C/ pretprasības pieteikumā un arī tiesas sēdē norādītie motīvi, ņemot vērā iepriekš norādīto, nerada pietiekošu pamatu, lai dzīvokļa īpašumu nodotu atbildētājam.

No iesniegtās /darba vietas nosaukums/ 04.12.2013. izziņas Nr.04.3-12/2013 (l.l.52) izriet, ka /pers. C/ strādā šajā sabiedrībā- veic veikala vadītāja pienākumus struktūrvienībā Valmierā. Lietā nav strīda starp pusēm, ka atbildētāja darba vieta atrodas /adrese/, t.i., pilsētas dienvidu daļā rūpnieciskajā zonā. Ņemot vērā strīdus īpašuma atrašanās vietu- t.i., /adrese/ (lai gan veicamais attālums ir mazāks kā no Rubenes), nav noliedzams, ka strīdus dzīvokļa īpašums neatrodas tiešā atbildētāja darba vietas tuvumā, un tāpat reāli nepieciešams izmantot transportlīdzekli nokļūšanai darba vietā.

/pers. C/ iesniedzis tiesā invaliditātes apliecības kopiju (l.l.54), no kuras redzams, ka viņš ir trešās grupas invalīds. No atbildētāja tiesas sēdē paskaidrotā izriet, ka slimo ar sirds slimību. Tiesas rīcībā nav tādu pierādījumu, uz kuru pamata būtu iespējams izdarīt secinājumu, ka tieši veselības stāvokļa dēļ viņam nepārprotami būtu nepieciešams strīdus īpašums kā tāds, kas atrodas kaut daļēji tuvāk darba vietai. Tiesa ņem vērā, ka atbildētājs jau ilgāku laiku dzīvo Rubenē, un tas viņu nav kavējis veikt savus darba pienākumus /darba vietas nosaukums/

Tiesas sēdē atbildētājs papildus norādīja, ka viņam ir izveidojušās sliktas attiecības ar tagad pilngadīgajiem bērniem Madaru un Mārtiņu, kuri, tāpat kā atbildētājs, arī dzīvo trīsistabu dzīvoklī /adrese/. Lietā nav iesniegti pierādījumi, kas apliecinātu atbildētāja norādīto, bez tā tiesa arī uzskata, ka šim apstāklim nav arī būtiskas nozīmes strīda izšķiršanai. Kā jau iepriekš norādīts, /pers. C/ dzīvo dzīvoklī /adrese/, kopīga dzīvokļa lietošana ir bijusi iespējama.

Dzīvokļa īpašums /adrese/ ir paša atbildētāja īpašums, kā to /pers. C/ norādīja tiesas sēdē, un par ko lietā nav strīda.

Līdz ar to tiesa secina, ka īpašums nododams prasītājas īpašumā, bet viņai izmaksājot /pers. C/ viņa īpašuma daļas vērtību. Bez tā piebilstams, ka saņemot īpašuma daļas kompensāciju naudā atbildētājs to var izlietot pēc saviem ieskatiem, tajā skaitā arī novirzot līdzvērtīga īpašuma-dzīvesvietas iegādei, ja to uzskata par svarīgu (apstākļos, kad atbildētājs deklarējis, ka viņam ir arī tādi paši līdzekļi ½ domājamās daļas kompensēšanai prasītājai).

No atbildētāja iesniegtā, sertificēta vērtētāja SIA „Vindeks" veiktā novērtējuma (l.l.43) izriet, ka stāvoklī uz 2013.gada 5.novembri nekustamā īpašuma /NĪ adrese/, tirgus vērtība ir Ls 4400, tātad ½ domājamās daļas tirgus vērtība ir Ls 2200. Novērtējums ir motivēts, un tiesai nav iemesla apšaubīt sertificēta vērtētāja noteikto īpašuma tirgus vērtību. Prasītājas pārstāve sākotnēji apšaubīja minēto novērtējumu, pie tā nenorādot konkrētus pamatotus argumentus tā nepareizībai, taču noslēdzot lietas izskatīšanu pēc būtības, pārstāve norādīja, ka novērtējumam piekrīt. Ievērojot minēto, tiesa secina, ka /pers. A/ uzliekams pienākums izmaksāt atbildētājam ½ domājamās daļas vērtību, t.i., Ls 2200 pēc noteiktā valūtas maiņas kursa atbilstošu vērtību- EUR 3130,32.

Atbildētājs tiesas sēdē neapšaubīja /pers. A/ iespēju šādu naudas summu izmaksāt, turklāt lietā nav strīda, ka prasītājai pieder zemnieku saimniecība /Nosaukums/, kura veic saimniecisko darbību, un tādejādi viņas mantiskais stāvoklis atļauj izmaksāt /pers. C/ viņa domājamās daļas vērtību.

Ievērojot Civilprocesa likuma 197.panta pirmajā daļā paredzēto, tiesa nosaka /pers. A/ termiņu ½ domājamās daļas vērtības izmaksai /pers. C/ – 1 mēnesi no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas, ko atzīst par samērīgu termiņu šī pienākuma izpildei. Arī abas puses tiesas sēdē šādu termiņu atzina par atbilstošu laika posmu naudas samaksāšanai.

Ievērojot, ka /pers. A/ prasība noraidīta, no viņas par labu atbildētājam saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta trešās daļas prasībām piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai. No iesniegtās kvīts (l.l.56) redzams, ka /pers. C/ par zvērināta advokāta sniegto palīdzību samaksājis EUR 500. Vienlaikus, aprēķinot piedzenamo izdevumu apmēru, ņemami vērā Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punktā paredzētie ierobežojumi, kas paredz, ka atlīdzināmie izdevumi advokātu palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro,* nevar pārsniegt 30 procentus no prasījumu apmierinātās daļas. Tāpat tiesai jāievēro arī šī panta ceturtajā daļā noteiktais, ka ja prasība izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā paredzētā maksimālā atlīdzības apmēra. Tā kā /pers. A/ prasība pieņemta ar prasības summu atbilstoši īpašuma kadastrālajai vērtībai- Ls 1192,50 jeb EUR 1696,77 (1/2 no visas īpašuma kadastrālās vērtības Ls 2385- l.l.14), tad atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības apmaksai sastāda EUR 254,52 (jeb Ls 178,88). Tiesa ņem vērā, ka pēc /pers. C/ celtās pretprasības kopīpašums ir sadalīts nevis pēc atbildētāja, bet gan prasītājas /pers. A/ varianta, savukārt strīdus nekustamā īpašuma novērtējums ar tā augstāku vērtību ir iesniegts kopā ar pretprasību. Tiesa arī atzīst, ka nav pamata, saistībā ar prasību un pretprasību lietā noteikt augstāku atlīdzināmo izdevumu apmēru arī saskaņā ar Civillikuma 44.panta piektās daļas noteikumiem, t.i., taisnīguma un samērīguma principa, objektīvo ar lietas apstākļu saistīto apstākļu dēļ, it īpaši tādēļ, ka kopīpašuma sadale nav veikta pēc /pers. C/ prasībā norādītā varianta.

Lietā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi kopējā summā EUR 11,37 (uzziņa- l.l.2). Ņemot vērā, ka /pers. A/ prasība noraidīta, bet izskatot /pers. C/ pretprasību, kopīpašuma sadale veikta pēc /pers. A/ piedāvātā sadales varianta, tiesa secina, ka minētie izdevumi jāuzņemas abām pusēm vienādā mērā. Tā kā /pers. A/ jau ir nomaksājusi šos izdevumus Ls 3,30 apmērā (maksājuma uzdevums- l.l.9), kas sastāda EUR 4,70, tātad no prasītājas šie izdevumi valsts labā piedzenami EUR 0,99 apmērā (t.i., no EUR 5,69- atņemot EUR 4,70). Savukārt no /pers. C/ piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par labu valstij EUR 5,68.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1} pantu nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par ar lietas vešanu saistīto izdevumu, ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu- 10 dienas no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no Civilprocesa likuma 189.-194.panta, Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

noraidīt pilnīgi /pers. A/, personas kods /personas kods/, prasību pret /pers. C/, personas kods /personas kods/, par dāvinājuma līguma atcelšanu, zemesgrāmatas ierakstu dzēšanu.

/pers. C/ pretprasību apmierināt daļēji.

Sadalīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, kopīpašumā esošo nekustamo īpašumu – /NĪ adrese/, kadastra Nr./numurs/, reģistrētu Valmieras pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/, nododot visu nekustamo īpašumu /pers. A/, personas kods /personas kods/, īpašumā un līdz ar to izbeidzot /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, kopīpašuma tiesības uz šo īpašumu.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/ 1 (viena) mēneša laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas izmaksāt /pers. C/ nekustamā īpašuma- /NĪ adrese/, kadastra Nr./numurs/, ½ (vienas puses) domājamās daļas vērtību EUR 3130,32 (trīs tūkstošus simt trīsdesmit *euro* un 32 centus), kas sastāda Ls 2200 (divus tūkstošus divsimt latus).

Pārējā daļā /pers. C/ pretprasību noraidīt.

Piedzīt no /pers. A/ par labu /pers. C/ ar lietas vešanu saistītos izdevumus EUR 254,52 (divsimt piecdesmit četrus *euro* un 52 centus), kas sastāda Ls 178,88 (simt septiņdesmit astoņus latus un 88 santīmus).

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 0,99 (99 centus).

Piedzīt no /pers. C/ par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 5,68 (piecus *euro* un 68 centus).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par ar lietas vešanu saistīto izdevumu, ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu 10 (desmit) dienas no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas- 2014.gada 27.februāra pārsūdzēt Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātā, iesniedzot apelācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesā.

Tiesnesis A.Bukavs